

GOD GEBEURT

WAAR IEDEREEN WELKOM IS

Je wordt pas mens als je gezien wordt door een ander. Daarom is dat de allereerste dienst die mensen elkaar kunnen bewijzen: dat we de ander echt zien, langer dan een paar seconden. Bij bepaalde mensen gaat dat haast vanzelf: onze eigen kring, mensen die succes kennen of de aandacht naar zich toezuigen, ... Voor anderen ligt het veel moeilijker: mensen die anders zijn, die ons blijken nodig te hebben op een ongelegen moment, die de samenhang of de sfeer verstoren ... Dat onze gemeenschap elke mens echt verwelkomt, is nooit vanzelfsprekend en vraagt daarom een eigen aanpak. Het begint met de bewustwording dat we allemaal oogkleppen en vooroordelen hebben en daaraan willen werken.

GOD GEBEURT

waar iedereen
WELKOM is.

Wat Bijbelse achtergrond

‘Ben ik soms de hoeder van mijn broeder?’ vraagt één van de eerste mensen in Genesis. En dat is wat mensen heel de Bijbel door leren, met veel vallen en opstaan: hoe ze zus en broer voor elkaar kunnen zijn. Voor de kleinsten nog het meest. De leerlingen in de evangeliën hebben, zoals iedereen, wel eens de neiging om een opdringerige bedelaar of kinderen uit te sluiten. Ze willen optreden tegen mensen die het goede doen zonder dat ze tot Jezus’ kring behoren. Maar elke keer gaat Jezus daar onverkort tegenin.

Paulus maakt zich boos op christenen in Korinthe die de maaltijd van de gemeenschap in aparte groepen houden omdat de welstellenden zich niets aantrekken van de armen. Zijn mening daarover is scherp: ‘zo maken jullie de maaltijd van de Heer te schande!’

Gespreksvragen

- Iedereen is welkom in de eucharistieviering, in de vergadering, op het parochiefeest. Dat is een mooi principe, maar met welke concrete acties kunnen we dat waar maken? Ken je goede voorbeelden?
- Welke stappen kunnen we zetten om mensen met een beperking gastvrij te onthalen? Hoe kunnen we contact leggen met mensen van andere culturen, zeker met de christenen onder hen?
- Misschien is het leerzaam om even stil te staan bij onze eigen beleving: welke kleine signalen maken dat ik me ergens niet welkom voel? Hoe kunnen we dat in onze gemeenschap vermijden?